81వ జన్మదినోత్సవ దివ్యసందేశము

జనని గర్భమునుండి జన్మించినప్పుడు
కంఠమాలలవేమి కానరావు
మంచి ముత్యపు సరుల్‌మచ్చునకును లేవు
మేల్మి బంగరుదండ మెడకు లేదు
రత్నాల హారముల్ రంజిల్లగా లేవు
పచ్చలు కెంపులు పరగ లేవు
వజ్రాల హారముల్ వర్ధిల్లగా లేవు
గోమేధికంబులు తోడులేవు
కలదు కలదొక్క మాల మీ కంఠమందు
ఎన్ని చేసిన అవియన్ని ఎంచి ఎంచి
మంచిదైనను చెడుగైన త్రుంచకుండ
బ్రహ్మ మీకిచ్చి పంపును బరువు మాల
కర్మలన్నియు చేర్చిన కంఠమాల!

ప్రేమస్వరూపులైన విద్యార్థులారా! విద్యార్థినులారా!

మానవుడు ఎంత అదృష్టవంతుడో వర్ణించుటకు వీలుకాదు. 'జంతూనాం నరజన్మ దుర్లభం', మానవ జన్మము చాలా దుర్లభమైనటువంటిది. ఇట్టి మానవత్వముయొక్క విశిష్టతను గుర్తించుకొనలేక మానవుడు భౌతిక, లౌకిక విషయములపట్ల ఆకర్షితుడవుడవుతున్నాడు. మానవుడు భౌతిక జగత్తునుండి ఆవిర్భవించినటువంటివాడు కాదు. నైతికము, ధార్మికము, ఆధ్యాత్మికము ఈమూడింటియొక్క యేకత్వమే మానవ జీవితము. మానవుడనగా కేవలం దైవముయొక్క ప్రతిబింబమే! 'మమైవాంశో జీవలోకే జీవభూత స్సనాతనః'. మీరందరూ నా అంశములోగానీ వేరు కాదు'. ఇట్టి మానవత్వముయొక్క సత్యమును గుర్తించుకొనలేక యేవేవో అపోహలకు గురౌతున్నాము. ఈ సత్యాన్ని మీరు గుర్తించుకునే నిమిత్తమై చదువులు చదవాలి. బాగా కష్టపడాలి. ఆ 'ఫండమెంటల్ ట్రూత్'ను తెలుసుకున్న తరువాత యింకేమీ మీకు అవసరం లేదు. ప్రాపంచికమైన ప్రతి కోరిక మిమ్మల్ని బంధనకు గురిచేస్తున్నది. ఆ బంధన నుండి మనం విముక్తులం కావాలి. ఈ బంధన వుండినంతవరకు మనము బాధలకు గురికాక తప్పదు. 'ఇది నాది, నాది, నాది' అనే భావము వుండినంతవరకు ఆ వస్తువుపై మనకు కోరిక యేమాత్రము తరగదు. 'ఏది కూడను నాది కాదు. అంతా భగవంతునిదే' అనే సత్యాన్ని గుర్తించాలి. all are one, be alike to every one. 'అందరూ ఒక్కటే' అనే భావము మీలో అభివృద్ధి కావాలి. అప్పుడే మీకు ఆనందము, శాంతి లభిస్తాయి.

ప్రేమస్వరూపులారా! మీరందరుకూడను ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకొని జీవిస్తున్నారు. అయితే, 'ఆశకుతగినటువంటి ప్రయత్నం చేస్తున్నామా? లేదా?' అని మిమ్మల్ని మీరు ప్రశ్నించుకోవాలి. మొట్టమొదట మీ హృదయాన్ని మీరు పరిశీలించుకోండి. 'నేను ఏవిధమైన భావముతో ఈ జగత్తులో జీవిస్తున్నాను? కేవలం వాంఛలనిమిత్తమై జీవిస్తున్నానా? లేక నిశ్చలంగా, నిర్మలంగా, నిస్స్వార్థంగా నా జీవితాన్ని గడుపుతున్నానా?' అని మీరు విచారణ చేయాలి. మీరు కోరికలను క్రమక్రమేణా తగ్గించుకుంటూ రావాలి. కోరికలు మన జీవిత ప్రయాణంలో 'లగేజి' వంటివి. 'less luggage, more comfort make travel a pleasure' మీరు కోరికలను తగ్గించుకున్నప్పుడే మీకు తగిన శాంతి చిక్కుతుంది. మీరు రోజురోజుకీ వాంఛలను అభివృద్ధి చేసుకుంటున్నారేగానీ, తగ్గించుకోటానికి ప్రయత్నించటం లేదు.

ఇన్ని వేలమంది యిక్కడ చేరారు. అయితే, మీ అందరిలో ఉన్న ఆత్మ ఒక్కటే. 'ఏకాత్మ సర్వభూతాంతరాత్మా'. కానీ, ఉపాధి భేదమును దృష్టిలో ఉంచుకొని మీరు యిన్ని బాధలు పడుతున్నారు. నీవీనాడు ఒకడుగా ఉన్నావు. నీ చదువు పూర్తయిన తరువాత ఉద్యోగము కొరకు ప్రయత్నిస్తావు. మంచి ఉద్యోగము చిక్కిన తరువాత వివాహం చేసుకుంటావు. అప్పుడు మీరు యిద్దరవుతారు. చేతికి ఒకే గాజు ఉన్నప్పుడు చేతిని ఎంత ఆడించినా అది యేమాత్రము శబ్దము చేయదు. రెండు గాజులు చేరేటప్పటికి శబ్దము ప్రారంభమౌతుంది. క్రమక్రమేణా నీకు పిల్లలు కలుగుతారు, భౌతిక విషయములపైన నీకు ఆశ పెరుగుతుంది. ఈవిధంగా ఆశలు పెరుగుతూ వచ్చేకొలదీ నీకు శాంతి దూరమైపోతుంది. ఇవన్నీ కూడను కేవలం కోరికలవల్ల మనము కల్పించుకున్నవేగాని, సత్యమైనవి కావు. మీ భావములు సరియైనవిగా లేనప్పుడు మీకు బాధలే కలుగుతుంటాయి.

అనవసరంగా ఈ సంసారంలో పడి లేనిపోని బాధలు పడే బదులు మీరు సమాజంలో ప్రవేశించి సేవ చేయండి. మీరు సమాజానికి సేవచేసేకొలదీ మీకు బాధలు క్రమక్రమేణా తగ్గుతూ వస్తాయి. కనుక, 'లవ్ ఆల్, సర్వ్ ఆల్'. మీరు పరులను పరమాత్మ స్వరూపులుగా భావించాలిగానీ, పరాయివారుగా భావించరాదు. 'ఆత్మను, నేను ఒక్కటే' అని విశ్వసించాలి. మానవులంతా చేరి ఒక్కటే! మన కంటికి కనిపించేవన్నీ ప్రతిబింబములే! ఇవన్నీ కేవలం 'రిఫ్లక్షన్లు', 'రియాక్షన్లు', 'రీసౌండ్లు'. ఈ సత్యాన్ని గుర్తించుకున్నప్పుడు మీకెంతనో శాంతి కలుగుతుంది. అప్పుడే చదువులందుగాని, ఉద్యోగములందుగాని మీ మనస్సు యేమాత్రమూ అటూ యిటూ చలించదు. కనుక, మీరు మొదట సమాజసేవలో ప్రవేశించండి. సమాజమంటే యేమిటి? భగవంతుని ప్రతిబింబమే సమాజము. కాబట్టి, మనము సమాజానికి నిరంతరం సేవ చేస్తూ రావాలి. భగవంతుడు చేతులనిచ్చినది సేవలు చేయటానికేగాని, ఊరికే పేపర్లమీద పిచ్చిపిచ్చి వ్రాతలు వ్రాస్తూ కూర్చోటానికి కాదు. మీరు సత్కర్మలు చేపట్టాలి. work is worship, duty is God. కనుక, మీరు డ్యూటీ చేయండి.

ప్రేమస్వరూపులారా! ఈ వయస్సులో మీయందు అన్ని శక్తులు సమృద్ధిగా ఉంటున్నవి. మొట్టమొదటిది ఉపాధి. ఉపాధి కంటె వున్నత స్థాయిలో వున్నవి యింద్రియములు. ఇంద్రియముల కంటె గొప్పది మనస్సు. మనస్సు కంటె గొప్పది బుద్ధి. బుద్ధి కంటె గొప్పది ఆత్మ. కనుక, ఆత్మను మీరు నిరంతరము స్మరించుకుంటూ ఉంటే ఈ బంధనలనుండి విముక్తులు కాగలరు.

ఈ దేహానికి మాతృమూర్తి ఈశ్వరమ్మ ఒకనాడు నీళ్ళు తీసుకొని వచ్చే నిమిత్తం బావి వద్దకు వెళ్ళింది. ఆ సమయంలో ఆమెను ఒకవిధమైన మైకం ఆవరించింది. ఆమె 'ఎందుకు ఇట్లవుతున్నది?'అని అనుకొంటుంటే, 'అమ్మా! నేను నీలో ప్రవేశిస్తున్నాను' అనే మాటలు ఆమెకు వినిపించాయి. 'ఇదెవరు? దయ్యమా? భూతమా? ఎవరు నాలో ప్రవేశిస్తున్నది?' అని ఆమె చాలా భయపడిపోయింది. అప్పుడు మళ్ళీ 'లోకసంరక్షణార్థమై నేను నీలో ప్రవేశిస్తున్నాను' అనే మాటలు ఆమెకు వినిపించాయి.

ఈశ్వరమ్మ అనే పేరు ఆమెకు తల్లిదండ్రులు పెట్టినది కాదు. ఈ దేహానికి తాతగారైన కొండమరాజు పెట్టి పేరు అది. ఈశ్వరమ్మ అనగా 'ఈశ్వరునికి అమ్మ' అని అర్థం. నేను చిన్న పిల్లవనిగా ఉన్నప్పుడే ఆయన నాయొక్క దివ్యత్వాన్ని గుర్తించాడు. 'సత్యం! నీవు వయస్సులో చిన్నవాడవైనప్పటికీ తెలివితేటలలో చాలా గొప్పవాడవు' అని అనేవాడు. ఈశ్వరమ్మ సామాన్యమైన స్త్రీ కాదు. తాను ఈశ్వరునికి తల్లిననే సత్యాన్ని గ్రహించి నాదగ్గరకు వచ్చి, 'నాయనా! ఈశ్వరమ్మ అనే పేరు నాకు సార్థకమైన పేరు' అన్నది. ఎక్కడికి వెళ్ళినప్పటికీ అందరూ ఆమెను 'ఈశ్వరాంబా! ఈశ్వరాంబా!' అని ప్రేమగా సంబోధించేవారు. ఆ పేరు వింటే ఆమెకు ఎంతో ఉత్సాహం, ఆనందం కలిగేవి.

కరణం సుబ్బమ్మ మహాభక్తురాలు, గొప్పగుణవంతురాలు. ఆమెను గ్రామంలో అందరూ గౌరవించేవారు. ఆమె నన్ను 'ఈశ్వరా! ఈశ్వరా!' అని పిలిచేది. క్రమక్రమేణా ఆమె మనస్సులో గొప్ప మార్పు వచ్చింది. నాకోసం యిక్కడకి వచ్చిన భక్తులందరూ ఆమె యింట్లోనే భోజనం చేసేవారు. ఆమె ఏది చేసినా స్వామికోసమే చేసేది. నేనెప్పుడూ యింట్లో ఉండేవాడినికాను. కొండల్లో, గుట్టల్లో తిరుగుతూ ఉండేవాడిని. ఆమె అనేక పదార్థాలు చేసి, టిఫిన్ క్యారియర్లో పెట్టుకొని, నేనెక్కడికిపోతే అక్కడికి వెతుక్కుంటూ వచ్చేది. ఆమెకు స్వామి అంటే చాలా గొప్ప ప్రేమ. ద్వాపరయుగంలో కృష్ణుడు పుట్టినది దేవకీదేవికి. కాని, కృష్ణుని తల్లిగా పేరు వచ్చినది మాత్రం యశోదకు. అదేవిధముగా సుబ్బమ్మకుకూడా గొప్ప పేరు వచ్చింది.

చిన్ననాటినుండే నన్ను ప్రతి ఒక్కరూ ఒక అతీతమైన మానవునిగా చూస్తూ వచ్చారు. 'ఇతను సామాన్య పిల్లవాడు కాదు. ఏదో దివ్యశక్తితో కూడినటువంటివాడు.' అని గుర్తించారు. ఆరోజుల్లో పిల్లలందరూ నా వెంట పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చేవారు. 'నీకేం కావాలి? నీకేం కావాలి?' అని ఒకొక్కరిని నేను అడిగేవాడిని. ఒకరు పెన్ను కావాలని, మరొకరు పిప్పరమెంటు కావాలని ఈవిధంగా ఒక్కొక్కరు ఒక్కొక్క కోరిక కోరేవారు. వాళ్ళు అడిగినవన్నీ ఒక ఖాళీ సంచినుంచి తీసిచ్చేవాడిని. నా దగ్గర ఒక నయాపైసా ఉండేది కాదు. కాని, వాళ్ళడిగినవన్నీ యిస్తుంటే పిల్లలు 'ఇవన్నీ ఎక్కడనుండి వస్తున్నాయి?' అని వాళ్ళలో వాళ్ళు మాట్లాడుకునేవారు. పోనీ, తల్లి ఏమైనా ఇస్తున్నదా? అంటే, ఆమె దగ్గర నయాపైసాకూడా లేదు. ఒకనాడు నేను నా బ్యాగును ప్రక్కకు పెట్టి లోపలికి వెళ్ళాను. ఆ పిల్లలు బ్యాగంతా వేతికి చూచారు. ఆ పిల్లలు సామాన్యులు కారు. అంతా బాగా వెతికారు. ఎక్కడా ఒక పిన్నుకూడా చిక్కలేదు. అప్పుడు, 'ఓహో! ఇవన్నీ ఎక్కడనుండో వస్తున్నాయి' అని గ్రహించి ఎంతో ఆశ్చర్యపడ్డారు. ఈవిధంగా చిన్నప్పటినుండి పిల్లలు ఎప్పుడూ నా వెంట తిరుగుతూ వచ్చారు.

క్రమక్రమేణా స్వామి పేరుప్రఖ్యాతులు దినదినాభివృద్ధి చెందుతూ వచ్చాయి. అందుచేత కొంతమందికి అసూయకూడా కలిగింది. అయితే, ఈ అసూయ మూలంగా స్వామి కీర్తి ప్రపంచమంతటా వ్యాపించింది. ఈనాడు అన్ని దేశములవారు, అన్ని మతములవారుకూడను పుట్టపర్తి వచ్చి వారివారి పండుగలను ఇక్కడ ఆనందంగా జరుపుకొని వెడుతున్నారు. డిసెంబరులో క్రిస్మస్ పండుగకు అనేకమంది క్రైస్తవులు యిక్కడికి చేరుకుంటారు. మహమ్మదీయులుకూడా వచ్చి, 'స్వామీ! మా పండుగనుకూడా ఇక్కడ

చేసుకుంటాము' అన్నారు. నేను చెప్పాను, అందరూ ఒక్కటే!

మతములన్నియు వేరు, గమ్యంబు ఒక్కటే!
వస్త్ర భేదము వేరు, వస్తువెక్కటే!
శృంగారములు వేరు, బంగారమొక్కటే!

అదేవిధముగా, అందరిలోనున్న అత్మతత్త్వమొక్కటే!

అన్ని దేశములవారు, అన్ని మతములవారు ఇక్కడికి రావటం చూచి కొంతమంది అసూయచేత స్వామికి విరుద్ధంగా కట్టుకథలు కల్పించి ప్రచారం చేస్తూ వచ్చారు. 'స్వామి కీర్తి దినదినాభివృద్ధి చెందుతున్నదే' అని వారిలో 'జెలసీ' పెరిగిపోయింది. ఈవిధమైన అసూయచేత లేనిపోని కథలు సృష్టించి, అనేకరకములైన చెడు విషాయలను కల్పించి వాటిని పేపర్లలో వేయటం...ఈవిధంగా జరుగుతూ వచ్చింది. ఇటీవల లండన్‌లో ఒక సభ జరిగింది. అక్కడ కొంతమంది చేరి ఈ దుష్ప్రచారాన్ని ఖండించారు. రిటైర్డ్ ఎయిర్ ఛీఫ్ మార్షల్ సూరి ఈ దుష్ప్రచారాన్ని ఎదుర్కొన్నాడు. దుష్ప్రచారం చేస్తున్న వారితో ఎన్నోవిధములుగా వాదించాడు. వాళ్ళు చేస్తున్న చెడ్డ విషయాలను ఖండిస్తూ తానుకూడా పత్రికలలో వ్రాసాడు. దాంతో ఆ దుష్ప్రచారము నిలిచిపోయింది. 'సత్యసాయిబాబాను గురించి వ్రాయాలంటే సత్యసాయిబాబా దగ్గర ఉండి, అన్నివిధాలా పరిశీలించి, స్వయంగా అనుభవించి ఆ తరువాతనే వ్రాయాలిగాని, ఎవరి మాటలో విని మీరు దుష్ప్రచారం చేయటం మంచిది కాదు' అని వాళ్ళకు బుద్ధి చేప్పాడు.

ఎవరి మాటలో వింటే ఏమి వస్తుంది? తాము స్వయంగా చూచారా? విన్నారా? వారి మాటలమీద వారికే నమ్మకము లేదు. అలాంటిది యితరుల మాటలను ఎలా నమ్ముతారు? ఈ దుష్ప్రచారం అన్ని దేశములకూ ప్రాకుతూ పోయింది. ఇండియాకు కూడా వచ్చింది. విదేశ పత్రికలను, విదేశాలనుండి వచ్చే దుష్ప్రచారాన్ని వీరు అనుసరిస్తూ వచ్చారు. కాని, వారికి ఈవిషయంలో అనుభవమేమీ లేదు. ఈవిధంగా దుష్ప్రచారం చేస్తూ ఎట్లైనా స్వామికి చెడ్డపేరు తేవాలని ప్రయత్నించారు. అయితే, అది ఎవరివల్లా కాదు. ఈనాడే కాదు, ఏనాటికైనా, ఎవ్వరైనా స్వామి ప్రేమకు లొంగిపోవలసిందేగాని, స్వామి పేరుప్రతిష్ఠలను తగ్గించటానికి ఎవరి తరమూ కాదు. 'సాయి' అనే పేరు ఎప్పటికీ నిలిచి ఉంటుంది. ఇది శాశ్వతమైనది. దీనిని ఎవరూ మార్చలేరు. ఎవరికి తోచినట్లు వాళ్ళు మాట్లాడవచ్చును. నాలుకకు ఎముక లేదు. అది ఎట్లంటే అట్లా తిరుగుతుంది. కాసిన చెట్టుకే రాళ్ల దెబ్బలు! అదేవిధంగా, మంచిపనులు చేసేవారికే ఎన్నో కష్టనష్టములు వస్తుంటాయి. ఎన్ని వచ్చినప్పటికి మనము సత్యముపై ఆధారపడినప్పుడు మనలను ఎవ్వరూ కదిలించలేరు. సత్యముతో ఎవరు ఎంతగా పోరాడినప్పటికీ దానిని సాధించలేరు. కనుక, మీరు సత్యమును దృఢంగా పెట్టుకోండి. ఏమి జరిగినా మీరు వెఱువకూడదు. సత్యమును అంటిపెట్టుకొని ఉండేవారికి విజయము తథ్యం. కనుక, మనము సత్యాన్ని వదలకుండా ఉండాలి. భగవంతుడు సత్యస్వరూపుడు. trth is god సత్యమును ఎవ్వరూ కదిలించలేరు. 'సత్యాన్నాస్తి పరో ధర్మః' ధర్మము శాంతినిస్తుంది. శాంతి లేక మానవుడు జీవించలేడు. కనుకనే, త్యాగరాజు చెప్పాడు, 'శాంతము లేక సౌఖ్యము లేదు'. శాంతిని పోషించుకున్నప్పుడు ప్రేమ ఉద&భవిస్తుంది, ఆనందము లభిస్తుంది. సత్యము అంత గొప్పది. సత్యమునుండియే అహింస ఏర్పడుతుంది. సత్యమును అనుసరించేవాడు హింసకు పాల్పడడు. ప్రేమ ఉన్నటువంటివారికి హింసించాలనే భావమే రాదు. సత్యము, ధర్మము, శాంతి, ప్రేమ, అహింస ఈ ఐదూ మానవునియొక్క పంచప్రాణములు. ఇవే మానవునియొక్క ప్రధానమైన గుణములు. ఈనాడు ఈ మానవతా విలువలను పెంచాలి. అప్పుడే ఈ దేశమందు తప్పక శాంతి యేర్పడుతుంది.

ఇప్పుడు ఎవరియందు చూచినా ఆశ, ఆశ, ఆశ! ఈ ఆశలకు ఒక హద్దే లేదు. మానవుడు ఎన్ని చదువులు చదివినా ఇంకా చదవాలని ఆశిస్తున్నాడు. తాను ఎన్నో పుస్తకాలు చదువుతున్నాడు. కాని, self satisfaction యివ్వని చదువులెందుకు! ఈ చదువులు జీవనోపాధికి మాత్రమే ఉపకరిస్తాయి. 'నైతికము, ధార్మికము, ఆధ్యాత్మికము..ఈ మూడింటితో కూడినదే నిజమైన విద్య' అని భారతీయ సంస్కృతి బోధిస్తున్నది. కాని, నేటి విద్యావేత్తలు ఈ సత్యాన్ని విస్మరిస్తున్నారు. కనుకనే, ఈనాటి మానవుడు ఎన్ని చదువులు చదివినా యేమీ ప్రయోజనము కనిపించటం లేదు.

పుస్తకముల్ పఠించితిని పూర్తిగజూచితి సర్వ శాస్త్రముల్
నిస్తులమైన విద్యలను నేర్చితినంచును గర్వమేల? నీ
హస్తయుగంబు మోడ్చి పరమాత్మను భక్తితొ కొల్వలేని యీ
ప్రస్తుత విద్యలన్నియును ధాత్రి నిరర్థకము గాదె మానవా!

మీయందున్న ప్రేమను మీరు పోషించుకొనలేకపోయిన ప్రయోజనం ఉండదు. దైవప్రీతి ఒక్కటి మాత్రం స్థిరంగా పెట్టుకోండి. మీ హృదయంలో దైవ ప్రేమను నింపుకుంటే అన్నీ సరిపోతాయి. ఆ ప్రేమ లేకుండిననాడు అన్నీ నాశనమైపోతాయి. దైవప్రేమ మెయిన్ స్విచ్ వంటిది. ఆ 'మెయిన్ స్విచ్'ను 'ఆన్'లో పెట్టి ఏ స్విచ్ వేసినా బల్బు వెలుగుతుంది.

ఈ దేహమునకు తల్లియైన ఈశ్వరమ్మ నిరంతరం స్వామిని తలుచుకుంటూ ఉండేది. బృందావనంలో ఒక రోజు ఉదయం ఆమె స్నానం చేసింది. కాఫీ తీసుకుంది. వరండాలోకి వచ్చి కూర్చుంది. ఉన్నట్లుండి 'స్వామీ! స్వామీ! స్వామీ!' అని మూడు పర్యాయములు పిల్చింది. నేను 'వస్తున్నాను, వస్తున్నాను' అన్నాను. మెట్లు దిగి దగ్గరకు వెళ్ళాను. ఆమె ప్రశాంతంగా కన్ను మూసింది. ప్రాణము ఉండినంతవరకే దేహమునకు విలువ. ప్రాణము పోతూనే దేహము కట్టెతో సమానము. తక్షణమే ఆమె దేహమును పుట్టపర్తి తీసుకొని పోవలసిందని చెప్పాను. చాలామంది నన్ను కూడా వెళ్ళమని బలవంతం చేశారు. కాని, నేను వెళ్ళలేదు. అప్పుడు సమ్మర్ క్లాసులు జరుగుతున్నాయి. ఆమె దేహాన్ని పంపించి అంత్యక్రియలు పుట్టపర్తిలోనే చేయించాను. నాకు యేనాడూ కించిత్తైనా దేహాభిమానం లేదు. ప్రతిదానికి దేహాభిమానమే బంధన. దేహాన్ని భగవంతునికి అర్పితము చేస్తే ఏ బంధనా ఉండదు. ఇంద్రియాలుకూడా చలించకుండా ఉంటాయి. జీవితాన్ని భగవంతునికి అర్పితం చేసిన తరువాత ఏమి జరిగినప్పటికీ ఏదీ మిమ్మల్ని కదలించ లేదు.

ప్రేమస్వరూపులారా! మీరు లౌకికమైన, భౌతికమైన చదువులుకూడా చదవవలసిందే. ఎందుకంటే తల్లదండ్రులు మీపై ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకొని ఉంటారు. వారినికూడా మీరు తృప్తి పరచాలి. 'మాతృదేవో భవ, పితృదేవో భవ, ఆచార్యదేవో భవ, అతిథిదేవో భవ'. వీరందరినీ తృప్తిపరచాలి. అప్పుడే దైవముకూడా మీకు ఆనందాన్ని అందిస్తాడు. దైవప్రేమ లేకుండా ఎన్ని చదువులు చదివినా యేమీ ప్రయోజనం లేదు. ఈ వయస్సులో మీరు చదవవలసింది చదవండి. సమాజములో సత్కీర్తిని సంపాయించండి. ఇదే నేను ఆశించేది. మీరు గొప్ప విద్యావంతులు కావాలని నేను కోరటం లేదు. ఎందరో చదువులు చదివారు. కాని, వారంతా ఏమి ఉపకారం చేశారు జగత్తుకు? ఏమీ చేయలేదు. కలాం గొప్ప చదువులు చదివాడు. సమాజసేవకు అంకితమయ్యాడు. మీరుకూడా సేవ చేసి సమాజన్ని సంతోషపెట్టండి. సమాజమును సంతోషపెట్టినప్పుడే మీ జీవితం సార్థకమౌతుంది. మీరు సమాజమునకు తగిన సహాయము చేసినప్పుడే స్వామికి ఆనందము కలిగించినవారౌతారు.

నిన్నటి దినము డా॥ రామ్‌శెట్టి చాలా ఆనందముగా, 'స్వామీ! నేను అమెరికా తిరిగి వెళ్ళను. నా జీవితం యిక్కడే గడపాలి' అన్నాడు. అతని కుమారుడుకూడా తండ్రికి తగిన తనయుడే! అతనుకూడా డాక్టరే. అతనుకూడా చెప్పాడు, 'నీ యిష్టమునకు మేము యేమాత్రము అడ్డురాదు' అని. ఆయన, ఆయన భార్య, కుమారుడు, కుమార్తె నలుగురూ కలసి ఈ స్టేడియం నిర్మించారు. తమ ఇళ్ళు, భూములు అన్నీ అమ్మి ఆ ధనము తెచ్చి బ్యాంకులో కట్టేశారు. చాలా త్యాగగుణముతో నలభై కోట్లు యిచ్చారు. ఇంతటి గొప్ప త్యాగభావము ఎంతమందికి వస్తుంది! ఈరోజుల్లో ఎవరైనా భిక్షగాడు యింటిముందు వచ్చి, 'భవతీ భిక్షాం దేహి' అంటే, 'వెళ్ళిపో, వెళ్ళిపో' అని కసురుకుంటారు. కాని, ఆ కుటుంబములోనివారికి యిలాంటి త్యాగభావము కలిగిందంటే ఎంత అదృష్టము! అమ్మాయి డాక్టరే, అబ్బాయి డాక్టరే. తుచ్ఛమైన విషయ సుఖాలపట్ల వారికి ఆసక్తి లేదు. స్వామి ఆజ్ఞను పాలించటమే వారికి ముఖ్యం. ఈ లౌకిక సుఖమొక సుఖమా! దీనివల్ల అన్నీ బాధలే! నిజముగా శాంతి, సంతోషములు ఒక్క ఆధ్యాత్మికములో తప్ప మరి దేనియందు లభ్యం కావని వాళ్లు త్రికరణశుద్ధిగా విశ్వసించారు. ఇంతటి త్యాగగుణము, వైరాగ్యభావము అందరికీ సాధ్యమా! ఇది వాళ్ళ పూర్వజన్మ సుకృతఫలం.

విద్యార్థులారా! మీరు చదవండి. పెండ్లిండ్లు చేసుకోండి. పిల్లలను కనండి, ఆనందంగా ఉండండి. కాని, దైవచింతన మాత్రం మానకండి. ఏ మార్గము ననుసరించినా దైవాన్ని మరువకండి. దైవప్రేమను సాధించండి. అదే ఈనాడు మీకు స్వామి అందించే ఆశీర్వాద ఫలము. ఈ దివ్యనామమును వీధివీధియందు చాటండి. అప్పుడే అందరియందూ దైవత్వము ఆవిర్భవిస్తుంది. స్వామికి సమీపంగా వచ్చేకొలదీ మీలో దివ్యభావాలు అధికం కావాలి. అప్పుడే మీ జన్మ ధన్యమవుతుంది. ఈ లౌకికమైన సుఖాలు శాశ్వతం కావు. ఈనాడు సుఖమంటారు, రేపటి దినము కష్టమంటారు. నేడు కొడుకు పుట్టాడని సంతోషంగా ఉంటారు. రేపు మరణిస్తే ఏడుస్తారు. ఈ నవ్వు, ఏడుపు ఎంత కాలం! 'మాకురు ధన జన యౌవన గర్వం హరతి నిమేషాత్ కాలస్సర్వం' అంతా క్షణభంగురమే! ప్రాపంచిక జీవితంలో కష్టసుఖాలు రెండూ భగవంతుని ప్రసాదములుగానే భావిస్తూ ఉండాలి.

విద్యార్థులారా! మీరు చిరంజీవులుగా ఉండండి. ఆనందంగా జీవించండి. సమాజసేవ చేయండి. సమాజసేవయే దైవసేవగా భావించండి. ఇదే మీకు నిజమైన శాంతినందించేది.